

IV.

Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde.

Tijl liet het niet koud worden. Enkele dagen nadien wist hij zijn koord ergens in de buurt te spannen, deed met het grootste gemak een paar toeren en deelde de omstanders mede, dat hij vóór het vallen van den avond een extra-groote voorstelling zou geven. Op het aangeduide uur verzamelde zich een dichte menigte op het plein, waarboven het touw voor de gelegenheid gespannen was. Oud en jong was te been om Uilenspiegel te komen bewonderen, want

elkeen wist, dat Tijn inderdaad tot de stoutmoedigste dingen in staat was. Maar eenmaal op de koord, sprak Tijn voor- eerst het volk toe en eischte namelijk, dat al de jonge mannen hun linkerschoen zouden afgeven.

— Dan zal ik, zei hij, met al die schoenen aan een touw geregen, een bijzonder moeilijke kunst uitvoeren.

Zonder verder na te denken trok elk der nieuwsgierige kerels den linkerschoen uit en reikte hem Uilenspiegel over. Deze stond weldra, met een krans van ruim zestig schoenen om den hals, op zijn koord te grinniken. Toen Tijn daar nu een tijdje bleef op- en neerwippen en heelemaal niets bijzonders uitrichtte, kregen de kerels toch argwaan en eischten, dat hij de schoenen zou terugbezorgen.

— Zooals ge wilt! riep Tijn spottend, hier gaan ze dan! Meteen sneed hij het touwtje door en... daar regende het schoenen op het pleintje.

Als dolle honden wierpen zich toen de beetgenomen mannen op den hoop linkerschoenen. Men grabbelde, men duwde, men rukte, men schold; men trachtte zich vruchteloos andermans schoen aan te passen, men wierp zich opnieuw in den strijd en lag nu eens boven, dan weer geheel onderaan! Het was een gevecht, waarbij hooren en zien vergingen! Dat duurde zoo lang, tot ten slotte ook nog de ouderen er zich mee gingen bemoeien en elkander de haren uittrokken, in het heetst van den strijd. En onderwijl danste Tijn als een gek op zijn touw en riep plagend:

— He, jongens, wien de schoen past, trekke hem aan! Ha! Ha!...

Daarna sprong hij naar beneden en maakte van de verwarring gebruik om ijlings de plaat te poetsen.

Maar nu durfde hij zich in geen vier weken meer op straat vertoonen, bleef in huis bij zijn moeder verdoken en lapte oude schoenen.

— Wat is er met u gebeurd, Tijn? vroeg hoopvol vrouw Uilenspiegel, gaat ge nu eindelijk toch zin in 't werken krijgen?

Toen antwoordde Tijn, met een fijn lachje:

— Ik wil wel werken, moeder, maar slechts als het

hoogstnoodig is. Daar ik thans niet recht meer in mijn schoenen sta, moet ik ze wel herstellen. En ook: men moet geen oude schoenen wegwerpen, vóór men er nieuwe heeft.

Ja, dat wist moeder wel. Maar toch vertrouwde ze dien onverwachten ijver maar half. Wie weet, wat daar alweer kon achtersteken!

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel bulde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102